

Dijous 31 de març, 20:30 h

Xcèntric

MONOGRÀFICS

THE (RE-) CONSTRUCTED IMAGE

The Light

Demostra les múltiples possibilitats de la (re-)producció de la imatge digital. Comprèn des d'animacions flash, com les del colombià Jorge Méndez, que pren un quadre de Van Gogh com a punt de sortida de la seva crítica d'Amèrica, fins a imatges creades estèticament a partir de càmeres de vigilància processades digitalment amb tanta cura que pràcticament no es perceben ni veuen, com en el premiat treball de Thomas Köner, "Banlieue de Vide". Aquests enfocaments actuals de l'ús artístic de les imatges en moviment representen una nova i moderna variant, així com un desenvolupament del cinema experimental estructural dels 60 i 70, que actualment s'està redescobrint en el context de l'art internacional.

PAISAJE CON CUERVOS

Jorge Méndez, Colòmbia 2003, 1'35", vídeo
Realització: Jorge Méndez

Irònica crítica política sobre l'expansionisme de la cultura «nord-americana». Fa servir l'habitació de Van Gogh com a escenari de saqueig i remodela George Bush fins que (l'habitació) esdevé una cambra de pop-art.

Jorge Eduardo Méndez, *1980 a Bogotà, Colòmbia. *Estudia Art a la Universitat Nacional de Colòmbia des de 1998.*

PASTELLKOMPRESSOR

Laura Baginski, Owi Mahn, D 2003, 1'45", vídeo
Realització: Laura Baginski, Owi Mahn

Els compressors de vídeo actuals utilitzen un algoritme que ja no desa un per un els fotogrames d'un clip, sinó únicament els canvis que es produeixen després del que es coneix com a «fotograma clau». Si s'extreu aquest fotograma del compressor, intencionadament o de manera casual, es genera el caos. Com a fons d'aquest Pastellkompessor vam utilitzar unes preses intermitents de núvols avançant lentament que havíem enregistrat als altiplans del sud de França. Posteriorment, vam treballar aquest material amb un còdec de compressió anomenat «Sørensen-3» i vam continuar provocant aquesta descomposició caòtica de la imatge que resulta de la compressió. Al mateix temps, vam ajuntar els fragments i vam crear una altra animació d'una sola imatge, el producte final de la qual és aquest clip.

Laura Baginski, * 1980 a Benediktbeure. *Estudia Comunicació Visual a la HfG Offenbach des del 2002.*

Owi Mahn, * 1972 a Gießen. *Estudia Comunicació Visual a la HfG Offenbach des del 2002.*

DRAMATURGISCHE IKONOLOGIE: ROADMOVIE

José Miguel Alves Silva de Andrade Biscaya, D 2003, 5'30", vídeo
Realització: José Miguel Alves Silva de Andrade Biscaya

Per preparar un exquisit batut de maduixa cal barrejar amb cura els ingredients amb una batedora elèctrica. El mateix succeeix amb les sopes, les salses i altres delicadeses culinàries. Amb la càmera muntada a la roda de davant del meu cotxe, he aconseguit barrejar els ingredients bàsics per a una pel·lícula de carretera. És un viatge curt que no du enlloc. El batut d'imatges carrega la pel·lícula d'un sentiment de bogeria, de desastre, i, alhora, aquest sentiment experimenta clímax d'eufòria i histèria. En les meves conversions cinemàtiques de coses trivials i simultàniament extraordinàries, recorro a la profusió de fonts d'inspiració de la nostra cultura visual: des de les imatges coloristes i de mal gust que s'usen als mitjans de comunicació, tant en publicitat com en telenovelles, fins a les representacions simbòliques d'icones sacres. L'aspecte dramàtic subliminal sempre va lligat a l'esfera de normalitat, de la no-espectacularitat, del que és habitual. El meu objectiu és simular situacions que fingixin un canvi continu, però que alhora celebrin la paràlisi en una mena de bucle sense fi.

José Miguel Biscaya

José Miguel Alves Silva de Andrade Biscaya, *1973 a Lisboa, Portugal. 1999-2003: AKI, Enschede, Països Baixos (acadèmia de belles arts i disseny industrial). 2003: Beca «Transistor Project», Schloss Ringenberg, Alemanya. 2004: Exposició en solitari «Going Nowhere», Schloss Ringenberg, Alemanya.

**SI VOLS REBRE INFORMACIÓ
D'XCÈNTRIC, OMPLE LA
BUTLLETA QUE TROBARÀS AL
MOSTRADOR DEL VESTÍBUL**

PROPERA SESSIÓ: 3_04_05

RESCRITS: HOU HSIAO-HSIEN

Per raons alienes, l'organització es veu obligada a substituir la projecció de **Café Lumière** (Hou Hsiao-hsien, 2003, 108', 35 mm), per **Les Fleurs de Shangai** (Hou Hsiao-hsien, 1998, 120', 35mm)

Per a més informació: www.cccb.org/xcentric

ZENO'S PARADOX

Robert F. Arnold, EUA 2003, 5'15", vídeo

Director: Robert Arnold

Música: Connie Cramer

Distribució: Netherlands Media Art Institute – Montevideo, Amsterdam

Segons Zenó d'Elea, un filòsof grec presocràtic (490-425 aC), el moviment no existeix, perquè allò que es mou ha d'arribar fins a la meitat del seu trajecte abans no arriba al final. I així sempre, infinitament. En un arbre hi ha una fotografia vista des d'una distància determinada. La imatge de l'arbre il·lustra l'escena descrita a la frase anterior. Sense moure la càmera durant la filmació —primer dissolent entre una sèrie de zooms i després transformant entre fotogrames—, sembla com si ens apropéssim a l'arbre, fins que la fotografia omple tot el fotograma i tornem a ser on hem començat.

Zeno's Paradox es va enregistrar en pel·lícula de 16 mm l'any 1982, i es va completar en vídeo digital el 2003. Premis: Director's Choice Award, Black Maria Film & Video Festival, 2004. Gran Premi per a Nous Mitjans, Festival de Nou Cinema d'Split, Croàcia, 2003.

Robert Arnold, *1954 a Nova Jersey. Estudia escultura i l'any 1977 es llicencia en Belles Arts a la Universitat d'Illinois. Abans de començar a fer pel·lícules, l'any 1980, fa un màster en Belles Arts a la Universitat d'Iowa. Obté el doctorat en Teoria del Cinema a la Universitat d'Iowa el 1994. Ha publicat diversos articles en revistes de cinema especialitzades i ha rebut nombrosos guardons pels seus vídeos i pel·lícules experimentals. Les seves darreres instal·lacions de vídeo formen part de col·leccions de prestigi, com ara la del DeCordova Museum i la de l'Australian Centre for the Moving Image. És professor de Teoria del cinema i de Producció cinematogràfica des de 1985. Actualment és professor associat de producció cinematogràfica a la Universitat de Boston i recentment ha estat professor visitant de Vídeo i instal·lacions a l'Acadèmia de Belles Arts de Poznan, Polònia. Guardonat amb la beca South Florida Cultural Consortium Fellowship for Visual and Media Artists l'any 2001, avui dia resideix a Jamaica Plain, MA, amb la seva dona, Katie Travis, i els seus gossos, Mr. Dog i Stinky.

BANLIEUE DU VIDE

Thomas Köner, D 2003, 12'30", vídeo

Director: Thomas Köner

Distribució: LightCone, París

Banlieue du Vide tracta de la vigilància i el buit. L'hivern passat, l'artista mediàtic Thomas Köner va recopilar (a través d'Internet) al voltant de 3.000 imatges enregistrades per càmeres de vigilància. Les imatges que va seleccionar mostren carreteres desertes de nit, cobertes de neu. La banda sonora consisteix en sons de trànsit i un soroll gris, recuperats de la memòria. L'únic moviment visible són els canvis de la neu que cobreix les carreteres. Banlieue du Vide ha estat guardonat amb el premi Norman 2004: Millor Pel·lícula / Vídeo (Filmwinter Stuttgart) i el MuVi-Award a la Kurzfilmtage Oberhausen. Ara ha rebut el Golden Nica per música digital a l'Ars Electronica, Linz.

L'artista mediàtic Thomas Köner treballa amb so, cinema i instal·lacions des de 1990. Ha dut a terme presentacions, entre altres, a: Auditori del Louvre 1994, Centre Pompidou 1998, Hayward Gallery de Londres 2000, Festival de Rotterdam 2001, Walker Art Center de Minneapolis 2002, Mostra Internacional de Cinema de Venècia 2002. Premis: New Media Prize, Montreal 2000; Norman Preis 2004, Filmwinter Stuttgart. Els seus CD de música els edita Mille Plateaux.

MOMENTUM

Martijn Veldhoen, NL 2003, 5'50", vídeo

Director: Martijn Veldhoen

Distribució: Netherlands Media Art Institute – Montevideo, Amsterdam

«Anar» és un verb que fa referència al moviment, sense ser específic sobre la naturalesa d'aquest moviment. «Caminar», «conduir», «flotar», per exemple, són més clars en aquest sentit; descriuen el moviment com a fet connectat al cos. A Momentum, com a espectadors, amb un moviment lent passem per una seqüència d'espais. A través de passadissos, habitacions, portes, per sobre una barana fins a un pati, cap al carrer, i seguidament de nou cap a dins per una finestra oberta. Havent adquirit l'habilitat de superar les barreres espacials sense esforç, és com si perdéssim la nostra forma física. La desaparició del nostre cos ressona silenciosament en l'absència total de persones als llocs que travessem. I potser també en la veu que sentim, la veu que ens parla d'una pèrdua indefinida.

Netherlands Media Art Institute,
Vinken & van Kampen

Martijn Veldhoen, *1962 a Amsterdam. Entre 1979 i 1984 estudia a l'Acadèmia Gerrit Rietveld, Amsterdam. Professor convidat a la Kunstakademie Minerva, Groningen, i a l'HKA d'Arnhem des de 1999-2000. Momentum es va exhibir com a instal·lació l'any 2003 al Museu d'Apeldoorn i a l'exposició «Monitoring», a la Kulturbahnhof de Kassel.

FALCON

Karø Goldt, A/D 2003, 3', vídeo

Director: Karø Goldt

Música: Rashim

Distribució: sixpackfilm, Viena

Un camp de color vermell ataronjat amb un gràfic que no es reconeix immediatament, acompanyat pels camps electrònics de la banda sonora: Falcon comença amb una imatge estàtica i visualment enlluernadora que aviat es transforma. El color es torna blanc i després rosa; d'un verd groguenc canvia a taronja i vermell. Tot això té lloc paral·lelament a les vibracions de la banda sonora.

La base emprada per Karø Goldt és una imatge representativa, una fotografia que ha estat retocada amb ordinador. L'harmonia dels nivells acústic i d'àudio i la integració conscient de les referències formals a d'altres mitjans visuals fan de l'obra de Karø Goldt una contribució fascinant a la producció contemporània de vídeo digital.

Claudia Slanar

Karø Goldt, *1967 a Àustria. L'any 1998 es diploma a l'Escola d'Art i Fotografia, Viena. El 2003 rep una beca d'investigació per Nova York. Des de 1995 ha fet diverses exposicions de fotografia, pel·lícula fotogràfica i objectes a Viena, Berlín, París, Barcelona, etc. Viu a Berlín i Viena.

LANDUNTER

Cornelius Kirfel, D 2003, 4'35", vídeo
Director: Cornelius Kirfel

Vol nocturn pel carrer Schubert a Weimar

Cornelius Kirfel, *1975 a Simmerath, Alemanya. Músic interessat pel cinema i la fotografia i estudiant de Disseny de Mitjans de Comunicació a la Universitat Bauhaus de Weimar.

THE LIGHT

Brian Doyle, EUA 2003, 10'18", vídeo

Director: Brian Doyle

Distribució: Netherlands Media Art Institute – Montevideo, Amsterdam

The Light revela un món incapaç de veure per on va. La població invisible d'aquest món només és present a través d'objectes que ha creat, temptatives d'il·luminar camins a través del que és desconegut. El seu destí últim i la por silent —obscuritat interminable— s'han de mantenir a ratlla, i d'aquesta manera es despleguen tot un seguit d'il·luminacions que van creixent i que cada cop esdevenen més complexes. Amb un increment gradual que comença amb un fanal solitari i que arriba fins a la llum més brillant que s'ha fet mai, The Light culmina en una mena de far metropolità, s'alça cel amunt i els elements malden per travessar els seus raigs de

llum. Al final, l'intent de penetrar en la nit, de conèixer allò que és desconegut, acaba en un silenci pessimista. La llum esdevé una metàfora de la lluita de l'ésser humà —gràcies a la tecnologia i la determinació—, per veure-hi en l'obscuritat.

Revelant les subtileses que es troben en la col·lisió de fenòmens culturals i naturals, l'obra de Brian Doyle qüestiona la noció d'experiència comuna. Els vídeos, les instal·lacions i les fotografies que n'emergeixen són documentals de semificcio. Els vídeos guardonats de Doyle s'han projectat per televisió, en festivals de cinema i en galeries d'arreu del món. És llicenciat en Belles Arts per la Universitat Estatal de Florida i té un màster en Belles Arts del Departament d'Escultura de l'Institut d'Art de Chicago. Viu i treballa a Brooklyn, NY.

PLANCK'S CONSTANT PLANCKIN VAKIO

Pekka Sassi, FIN 2003, 3'55", vídeo

Realització: Pekka Sassi

Distribució: AV-ARKKI, Hèlsinki

Un estudi sobre la llum que no es pot veure. Una càmera de vídeo enregistra el monitor que mostra la imatge de la càmera en temps real. L'obertura s'ha ajustat fins que la llum assoleix un punt en què sembla present com a ésser. La imatge en moviment, la llum, es materialitza mitjançant un parpelleig i produeix criatures. «Generalment, les meves obres són instal·lacions on la imatge en moviment, juntament amb la seva tradició, és molt present. M'interessa fer pel·lícules sense utilitzar la càmera o ni tan sols una projecció. Darrerament he estat estudiant el cubisme en la narració i la representació. En les meves obres en cinta reflexiono sobre la qüestió relacionada amb el lloc de l'espectador entre el so i la imatge. »

Pekka Sassi

Pekka Sassi, *1969. Viu i treballa a Hèlsinki, Finlàndia. Les seves obres consisteixen en instal·lacions, so, curtmetratges i música.

INFRASTRUCTURE

Rachel Reupke, GB 2002, 14', vídeo

Realització: Rachel Reupke

Distribució: LUX, Londres

Aquesta obra de vídeo dividida en quatre parts té com a escenari l'itinerari d'una xarxa de transport imaginària a través dels Alps. Un aeroport, una estació de trens, una autopista i un moll per a transbordadors es presenten al centre del fotograma, mentre un flux constant de trànsit passa per l'escena. Amb aquesta processó implacable de fons, l'espectador és testimoni de moments fugaços de drama humà: s'entreveu una dona volant, hi ha una persecució per un prat, un tiroteig.... Són narratives que no es resolen, històries personals perdudes en un espectacle més grandios.

Rachel Reupke viu i treballa a Londres. Des que va acabar un màster en Belles Arts al Goldsmiths College l'any 2000, les seves obres en vídeo s'han exhibit a la Gran Bretanya i a l'estranger, per exemple al Casino de Luxemburg, a Foxy Productions (Nova York), a la Leeds City Art Gallery i a The Mission (Londres).

UTRECHTER HÜTTE

Franz Höfner, D 2002, 2'35", vídeo

Director i intèrpret: Franz Höfner

Aquest vídeo mostra la mutació d'un mòdul de parets anomenat «Utrecht» en una autèntica cabana, «Utrechter Hütte», en el plànol de base d'una sala d'estar. Aquesta diversitat única d'un mòdul de parets combina la funcionalitat contemporània amb l'encant tradicional. No li cal gaire espai, per tant suposa un espai addicional d'emmagatzematge per a la vostra sala d'estar. Així doncs, fins i tot l'apartament més petit pot convertir-se en una casa gran!

Franz Höfner, *1970 a Starnberg, Alemanya. Viu a Berlín. Entre 1993 i 1994 va estudiar Ciències Cinematogràfiques i Televisives a Bochum, i de 1994 a 2000 Belles Arts a la Universitat Bauhaus, Weimar. L'any 1998 va fer un intercanvi Erasmus a la Politècnica de València, Facultat de Belles Arts, Espanya. 2000: Màster en Belles Arts. 2003: Beca RADAR en cooperació amb La Biennial de Venècia 2003.